

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- (? Ἀβρ.) οὕτως ἀγα]θόν τι σοι γένοιτο, μὴ λέγε
 (?)]
 (? Σμ.) οὐκ ἐς κόρακας; οἰμώξει μακρά. 160
 εἴκειμι ν]ῦν εἴσω, σαφῶς τε πυθόμενος (25)
 ὅπως ἔχει] τὰ τῆς θυγατρὸς, βουλευσομαι
 ὄντινα τ]ρόπον πρὸς τοῦτον ἤδη προσβαλῶ.
 (? Ἀβρ.) φράσωμ]εν αὐτῷ τοῦτον ἤκοντ' ἐνθάδε;
 (Χαι.) φράσω]μεν. οἶον κίναδος· οἰκίαν ποεῖ 165
 ἀνάστα]τον.
 (? Ἀβρ.) πολλὰς ἐβουλόμην ἄμα. (30)
 (Χαι.) πολλάς;]
 (? Ἀβρ.) μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆς.
 (Χαι.) τὴν ἐμήν;
 (? Ἀβρ.) τὴν σ]ὴν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸς Χαρίσιον.
 (Χαι.) ἴωμεν· ὡς καὶ μειρακυλλίων ὄχλος 170
 εἰς τὸν τόπον τις ἔρχεθ' ὑποβεβρεγμένων
 οἷς] μὴ ἵνοχλεῖν εὐκαιρον εἶναί μοι δοκεῖ. (35)

ΧΟΡΟΥ

ACTVS II

(? ΟΝΗΣΙΜΟΣ)

ἐπι[σφαλῆ μὲν] πάντα τὰνθ[ρώπων
 οιομ[
 καὶ τοπ[
 ὁ δεσπό[της 175